

За горою, імлою повитою,
Сходить сонце, а місяць зайшов.
Як ріка не вертає до витоків,
Не повернеться перша любов.

Не повірив. Покликав. З'явилася.
Зблідло сонце, і місяць погас.
І висока гора відступилася,
І в минуле одринула час.

Ти чи ні? Над безоднею дикою
Волосинкою кладка висить.
Я з тобою і думаю, й дихаю,
Та не смію і кроку ступить,
Щоб тебе і себе не згубить.
